

# UPPROP.

De maktpolitiska förhållandena ute i världen och Nationernas Förbunds allvarsamma kris hotar världsfreden i dess grundvalar. Kapprustningen, den tilltagande våldsmentaliteten samt till väpnade uppgörelser syftande maktgrupperingar båda för världen ett skede av blodiga skakningar och barbari, innefattande ett förintande av människoliv samt av andliga och materiella värden.

Och dock vill kulturfolken icke kriget, utan tvärtom en på rätt och på förtroendefullt samarbete grundad fred, just en sådan fred, som Nationernas Förbund var ämnat att organisera. Uppgiften har hittills varit förbundet övermäktig, men det skall kunna fullfölja densamma, om kulturfolken, organiserade för fredens bevarande, med tillräcklig kraft fordra, att deras regeringar genom Nationernas Förbund obetingat och beslutsamt följa förbundsaktens bestämmelser.

I detta syfte verkar under ledning av den kände engelske politikern lord Cecil en världsrörelse, "Den Internationella Fredskampanjen" (International Peace Campaign — Rassemblement International pour la Paix), vars program formuleras genom följande fyra krav, vilka den anser kunna trygga freden:

1. Respekterande av ingångna fördrag.
2. Internationell begränsning och reduktion av krigsrustningarna på grundvalen av en mellanfolklig överenskommelse samt slopande av profiten på tillverkningen av och handeln med krigsmaterial.
3. Stärkande av Nationernas Förbund för förebyggande och avbrytande av krig genom organiserande av kollektiv säkerhet och ömsesidig hjälp.
4. Skapandet av ett effektivt organ inom Nationernas Förbunds ram för ingripande i sådana internationella situationer, som lätt kunna leda till krig.

Vid rörelsens första världskongress i Bryssel d. 3—6 sept. 1936 var alla politiska riktningar utom de fascistiska representerade av en församling på mer än fyratusen delegater. Kyrkor, f.d. frontsoldater, andelsrörelser och fackorganisationer står sida vid sida med intellektuella, agrarer, kvinno- och ung-

domssammanslutningar under den enande och förpliktande parollen: Freden är i fara; freden måste räddas! De hundrade miljoner, som genom sina organisationer anslutit sig till den nya fredsrörelsen, dagtingar icke inför tanken, att kriget är oundvikligt, att kulturen måste gå under, utan vill hålla samman till det yttersta, på basen av de ovannämnda fyra punkterna, för att genom organiserandet av freden rädda mänskligheten och kulturen.

Undertecknade, enskilda personer och aktiva medarbetare i olika organisationer, vill som medborgare i samma fosterland och medlemmar av det mänskliga samhället, dessa höga kollektivvärden vilkas välfärd nu står på spel, förena oss, utan att uppge de uppfattningar vi hysa i andra frågor, om det i ovannämnda fyra punkter uttalade programmet, samt uppmana alla ansvarsmedvetna medborgare att genom de ideella, kulturella, ekonomiska o. a. organisationer de tillhöra, ansluta sig till Den Internationella Fredskampanjen.

Hugo E. Aattela, kretssekr., riksdagsman; Selma Anttila, skriftställarinna; S. R. Björkstén, professor; Zach. Castrén, professor; K.-A. Fagerholm, redaktör, riksdagsman; Paul R. Fredriksson, pastor, rektor; C. O. Frietsch, fil. dr, riksdagsman; Arvi Grotenfelt, professor; Paula af Heurlin, lärarinna; E. Hiitonen, jur. dr, byråchef; Anni Huotari, riksdagsman; Felix Iversen, fil. dr; Toini Iversen, fru; Levi Jern, riksdagsman; Sylvi-Kyllikki Kilpi, fil. mag., riksdagsman; Katri Ritavuori-Kuoppamäki, fru; Rolf Lagerborg, professor; Gunnar Landtman, professor; Greta Langenskjöld, fil. mag., skolförestånd.; Tyyne Lassila, lärarinna; Väinö Lassila, professor; Ragna Ljungdell, lärarinna; Alpo Lumme, riksdagsman; G. Moliis-Mellberg, teol. dr, kyrkoherde; Anna Nevalainen, fil. kand.; K. Nickul, fil. kand.; L. Onerva, skriftställarinna; E. J. Paavola, redaktör; Ka'su-Mirjami Rydberg, fil. mag., redaktör; Mauri Ryömä, med. kand., riksdagsman; Yrjö A. Saarinen, sekreterare; Matti Salonen, fil. mag., redaktör; Oskar von Schoultz, universitetslektor; Max Sergelius, rektor, riksdagsman; Miina Sillanpää, riksdagsman; Edvin Stenvall, pastor, riksdagsman; Cay Sundström, od. kand., riksdagsman; V. Tarkiainen, professor; Johan Virtanen, ordf. i S.-d. N. F.; Väinö Voionmaa, professor, riksdagsman; Laurin Zilliacus, rektor.

Helsingfors 1937. Työväen Kirjapaino.

